

HELYES ÚTON HALADVA

MÉG JOBB EMBERRE VÁLNI

SZABADOSNÉ
MIKUS EMESE
ÉS SZABADOS
ZOLTÁN
Senior Eagle Managerek

Szponzor: Sulyok László
és Sulyokné Rökény Tünde

Felsővonal: Schönfeld
Szilvia, Szabó Zoltán, Szabó
Péter, Varga Róbert és Varga-
Hortobágyi Tímea, Leveleki
Zsolt, Herman Terézia, Becz
Zoltán és Kenesei Zsuzsanna
Viktória, Berkics Miklós, Szabó
József, Rolf Kipp

Amikor a pécsi tűzoltóparancsnok és a Dunántúli Napló szerkesztője még nem ismerte a Forevert, hiába élt együtt, sokszor csak annyi érintkezésre futotta, hogy a konyhaasztalon levelezett egymással. Ez az üzlet ezt is megadta nekik: a közös idő lehetőségét. És még... de mondják el ők!

Emese: Amikor Sulyok László (későbbi szponzorunk) elhozta nekünk a Forever lehetőségét, rögtön megtetszettek nekünk a termékek. Ám az üzlet csak később lopódzott be az életünkbe. Utána azonban elmozdíthatatlanul ott maradt. Sokszor mondtuk: ezt nekünk találták ki!

Mire gondolsz pontosan?

Emese: Zoltán azelőtt is embereknek segített, csak akkor még tűzoltó-egyenruhában. Nekem pedig lapszerkesztőként a tájékoztatás, a kommunikáció, az információadás volt a feladatom. Ezen túl nagyon szeretjük az embereket, és főként segíteni nekik. Az üzletépítéssel pedig pontosan ezt tehetjük.

Mennyire telt küzdelmesen az első időszak?

Zoltán: Kaptunk nemeket, szép, és kevésbé szép elutasításokat. De mivel életünk során már sok-sok akadállyal, kihívással kellett megküzdenünk, nem volt furcsa, hogy az üzletépítésben is vannak nehézségek. És hát szerencsére Mesi „nemtűró képessége” határtalan.

Emese, ezt hogyan kell elképzelni?

Emese: Ez tipikus példája annak, amikor egy negatívumot pozitívba fordítunk. Az elején nagyon nehéz volt elfogadni, ha elutasítottak. Magamra vettem a dolgot, úgy éreztem, a személyemre mondanak nemet. Később rájöttem, hogy ilyenkor az emberek valójában a lehetőséget utasítják el, vagyis saját maguknak mondanak nemet. Úgyhogy nekem minden nemre az a válaszom: értem, tehát MOST nem. Azt is megértettem, hogy az idő nekünk dolgozik. Csupán annyit kell tennünk, hogy fókuszban maradunk és megyünk előre. Elég, ha az illető tudja, hogy mi mindig itt leszünk. És akkor a nemből előbb-utóbb igen lesz.

Akkor tehát Mesi állja hősiesen a nemeket. Mi a helyzet a többi feladattal? Hogyan osztjátok meg a munkát?

Zoltán: Mesié a szervezés, és az adminisztráció. Ő nagyon precíz, mindenre odafigyel, mindenkivel tartja

a kapcsolatot és mindenkire van egy jó szava. Én adom a háttérrel: én főzök, bevásárolok, viszem a konyhát és persze a bemutatókon, rendezvényeken mindig részt veszek. A sofőr szerepét is én töltöm be, Mesinek erre nincs gondja.

Mi jellemzi a csapatotokat?

Emese: Csodálatos kis közösség alakult ki körülöttünk, büszkék vagyunk rájuk. Lehet, hogy nem a lehangosabb, de a legszorgalmasabb csapat a miénk. És értékelnek, szeretnek minket, ezt is érezzük. Kothencz Melinda Üzleti Partnerünk egyszer azt mondta rólam: „Mesi a semminek is tud örülni!” Ez így is van. Eleinte csodálkoztak, hogy ha valami nem jól alakult egy bemutatón, esetleg nem regisztrált senki, én akkor is dicsértem őket.

Kiket tekintetek „üzleti példaképeknek”?

Zoltán: Munkánkat Berkics Miki tanításai, és Varga Robi iránymutatásai alapján végezzük. És ez mindig eredményre vezet. Mesi szokta mondani: ez az üzlet nem a kívánságaink és elgondolásaink alapján, hanem az üzletépítés szabályai szerint működik.

Azt hittem, a vágyak és célok számítanak.

Zoltán: Természetesen azok adják meg a fő irányt. De itt a 'hogyan' a fontos. Vannak, akik megtervezik, hogy milyen

módszerekkel és eszközökkel fognak elindulni ebben az üzletben. Saját utakat találnak ki, de az nem jó, hiszen ezt egyszer már nagyon jól kitalálták. Egyébként ami a célokat illeti, mi azt is a mentorainktól tanultuk, hogy hogyan kell kitűzni ezeket.

A ti céljaitok változtak menet közben? A Foreverben ez elég gyakori, hiszen az első vágyak általában hamar teljesülnek.

Emese: Az első célunk az volt, hogy meg tudjuk venni kedvezményesen azokat a termékeket, amiket magunk elhasználnunk. Utána az, hogy ez a lehetőség a teljes családunk számára elérhető legyen. Aztán jöttek az utazási vágyak, majd egyre jobban megtetszettek az üzleti szintek-adta kihívások. Megláttuk, hogy nincsenek határok. Oda juthatunk el, ahova tűzoltóként vagy szerkesztőként soha nem lehetett volna.

Zoltán: Az ösztönzők egyébként sokat segítettek, mindig is azok vezéreltek, mert általában egybevégtak a céljainkkal. Már most tudjuk például, hogy nekünk ott kell lennünk Phoenixben, sőt, fejben már ott vagyunk. Ehhez persze újra el kell érni a Senior Eagle minősítést.

Emese: Egy családi beszélgetés alkalmával kitértük az új célt: minősülteként ott akarunk lenni a

hajóúton! A döntés már megvolt, ezután megkezdődött a tervezés a tanultak szerint. Végigvettük: havonta hány pontra van szükség? Hány új belépőre? Hány embert szükséges megkeresni ehhez havonta és naponta? Lépcsőfokonként építkeztünk. Táblázatot készítettünk a teljesítményünkről, amiben folyamatosan követtük, hány új pontunk van, mennyi kell még, mennyi a totálunk és mennyi hiányzik. Ezt jól látható helyre tettük, hogy mindennap lássuk, és erőt merítsünk belőle. A havi összesítések alapján már félidőben láttuk, hogy jó a terv, jól állunk a pontokkal. Végül az előírt, új emberektől származó 100 pont zárás előtt három hónappal már megvolt, a végén 177 új pontunk lett. Az elvárt 720 összpontszám helyett pedig 787 ponttal zártunk.

Zoltán: Semmit nem bízunk a véletlenre, és végig a tervnél maradtunk. Ennek köszönhetjük ezt az eredményt. Senior Managerként nem elég, ha mi teljesítjük az Eagle kiírást. Csak akkor minősülünk, ha a csapatunkban egy Manager szintén teljesíti. Antalné dr. Schunk Erzsébet és férje, Antal Gyula Eagle Managerek lettek, így együtt utazhatunk a luxushajóval. A Foreverben az a jó, hogy mások teljesítménye is jó érzéssel tölt el minket. Büszkéek vagyunk rájuk, valamint a csapatunkra, mert ezt az eredményt csak csapattal lehet elérni. A konzultációkon Varga Robi azt szokta mondani: tartsd magad a célon, és minden megvalósul, amit csak el tudsz képzelni!

Ez is olyasvalami, amit nehezebb betartani, mint kimondani.

Emese: Valóban nem mindig egyszerű, hiszen könnyű elcsábulni, pihenni, kicsit mással foglalkozni. Olyankor rá kell nézni a tervre, a célokra, és az ember mindjárt visszazökken.

Zoltán: Meglepő helyzeteket hoz az élet. Például amikor az Eagle Manager kiírás teljesítése volt a cél, érdekes módon menet közben sikerült a duplázódás is, így utazhatunk Porecsre is. Az áprilisi minősülési listából tudtuk meg azt is, hogy utazhatunk Hollandiába, mivel az erre kiírt verseny feltételeit is teljesítettük. Zseniális a Forever marketingje. Ha folyamatosan dolgozunk, akkor mindent megad nekünk a cég, még olyat is, amiről álmodni sem mertünk.

Összefoglalnátok, pontosan mit is köszönhetek ennek a világvállalatnak?

Emese: Nyugalmat. Nem kell aggódnunk amiatt, hogy létszámleépítés miatt kirúgnak, vagy becsődöl és megszűnik a munkahelyem. Anyagi biztonságot, hiszen tudom, hogy minden hónap 15-én a Forever fizet. Pontosán ki tudom számolni, meg tudom tervezni, hogy mennyit akarok keresni. Lehetőségünk van támogatni Laci fiunkat és családját.

Zoltán: Szabadidőt. Hogy az ember akkor, ott és azzal dolgozik, ahogy neki megfelel. És igaz barátokat! Itt olyan emberek vesznek körül minket, akikkel kölcsönösen számíthatunk egymásra, jóban-rosszban.

Emese: Nekem önbizalmat ad az, hogy olyan céget képviselek, amire emelt fővel lehetek büszke. Tartást ad. Itt vagyok valaki.

Az emberek mit szoktak szólni ahhoz, hogy harmincöt éve egy pár vagytok, és még együtt is dolgoztok? Ajánljátok-e a közös munkát házaspároknak?

Emese: Sokan kérdezik, hogy nem unjátok egymást? Azoknál, akik szeretik egymást, ez a szó ismeretlen. Ráadásul a „korábbi” életünket nem együtt, hanem csak egymás mellett éltük le. Sokszor csak leveleztünk a konyhaasztalon. Ezért tudjuk ennyire értékelni, hogy most szinte a nap 24 óráját együtt tölthetjük. És sokat jelent nekünk az is, hogy bármikor találkozhatunk kisunokánkkal, Dominikkal.

Most már tudjuk, hogy célkitűzésben jók vagytok. Meg sem kérdezem, hogy a következő megvan-e már.

Természetesen igen. Nagyon boldogok vagyunk a sikereink miatt, de máris elkezdődött a következő évi Eagle-periódus, amiért ismét érdemes keményen dolgozni. A duplázódás nekünk már sikerült is: a januári teljesítményünket márciusban és áprilisban is megdupláztuk. A trükk a rendszeresség és az, hogy mindig keressünk új embereket, nem elég a régebbiekkal kapcsolatot tartani. Nekem a második mondatom mindenhol ez: hallott-e már a Foreverről? A legfőbb célunk pedig csakis ez lehet: helyesen cselekedni, helyes úton haladva még jobb emberré válni.